

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ЈП СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ - Београд
Јована Ристића 1 - Жиро - рачун
40802-603-0-5021943

Среда 3. јул 2002.

БРОЈ 36

БЕОГРАД

ГОД. XI

Цена овог броја је 125,00 динара.
Претплата цена на „Службени лист СРЈ“ и
„Службени лист СРЈ - Међународни уговори“ за
2002. годину износи 10.800 динара плус порез на промет

405.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ОДНОСА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ПРАВНИХ ЛИЦА И БАНАКА СА ТЕРИТОРИЈЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОЈЕ СУ ПРВОБИТНИ ДУЖНИЦИ ИЛИ ГАРАНТИ ПРЕМА ПОВЕРИОЦИМА ПАРИСКОГ И ЛОНДОНСКОГ КЛУБА

Проглашава се Закон о регулисању односа између Савезне Републике Југославије и правних лица и банака са територије Савезне Републике Југославије које су првобитни дужници или гаранتي према повериоцима Париског и Лондонског клуба, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 31. маја 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 187
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др Војислав Коштуница, с. р.

ЗАКОН

О РЕГУЛИСАЊУ ОДНОСА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ПРАВНИХ ЛИЦА И БАНАКА СА ТЕРИТОРИЈЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОЈЕ СУ ПРВОБИТНИ ДУЖНИЦИ ИЛИ ГАРАНТИ ПРЕМА ПОВЕРИОЦИМА ПАРИСКОГ И ЛОНДОНСКОГ КЛУБА

Члан 1.

Овим законом регулишу се односи између Савезне Републике Југославије која, у складу са Законом о потврђивању Усаглашеног записника о консолидацији дуга Савезне Републике Југославије („Службени лист СРЈ – Међународни уговори”, бр. 2/2002) (у даљем тексту: Закон), преузима и репрограмира или рефинансира одређене обавезе према повериоцима Париског клуба, и правних лица и банака са територије Савезне Републике Југославије које су првобитни дужници или гаранти према повериоцима Париског и Лондонског клуба.

Циљ регулисања односа из става 1. овог члана је смањење обавеза које Савезна Република Југославија има према повериоцима Париског и Лондонског клуба, односно олакшавање измирења тих обавеза.

Члан 2.

Савезна Република Југославије ће обавезе по распоређеном и нераспоређеном дугу према повериоцима Париског и Лондонског клуба преузети и репрограмирати их или ће их рефинансирати у својству дужника и измирити на начин утврђен у билатералним уговорима са земљама чланицама Париског клуба, односно уговором са повериоцима Лондонског клуба.

Републике чланице се обавезују да сваке године у својим буџетима обезбеде средства за измирење свог дела обавеза из става 1. овог члана.

Члан 3.

Банка са седиштем на територији Савезне Републике Југославије која је првобитни дужник или гарант према повериоцима Париског клуба, односно банка која је оригинални дужник према повериоцима Лондонског клуба, или њихови правни следбеници, ослобађају се обавеза према повериоцима Париског и Лондонског клуба и ступају у обавезе према Савезној Републици Југославији, односно републикама чланицама појединачно, на начин и под условима утврђеним овим законом.

Правна лица, односно њихови правни следбеници са седиштем на територији Савезне Републике Југославије која су оригинални дужници према повериоцима Париског клуба ослобађају се обавеза према тим повериоцима и ступају у обавезе према банци из става 1. овог члана.

Домаће правно лице за чији је рачун уговор закључила банка са седиштем изван територије Савезне Републике Југославије, или је за обавезе тог лица та банка издала гаранцију, и домаће правно лице чији дуг није обезбеђен гаранцијом банке са седиштем на територији Савезне Републике Југославије – дужни су да дају неопозиву гаранцију плативу на први позив на укупан износ свог дуга, с припадајућом каматом, у корист републике чланице на чијој је територији њихово седиште.

Члан 4.

Народна банка Југославије, у својству агента Савезне Републике Југославије за измиревање обавеза према повериоцима Париског и Лондонског клуба, обавештава банку из члана 3. став 1. овог закона о висини њене обавезе према Савезној Републици Југославији и даје јој писмени налог да, у року од 30 дана од дана достављања налога, донесе одлуку о емисији акција, у износу из обавештења.

Акције из става 1. овог члана су обичне акције, с правом гласа, и њихова номинална вредност износи најмање 10.000 динара.

Једна акција из става 1. овог члана носи један глас.

Савезна Република Југославија купује од банке из члана 3. став 1. овог закона акције из става 1. овог члана, и то на тај начин што потраживања која има према тој банци на основу члана 3. тог закона конвертује у акције те банке.

Својину над акцијама из става 4. овог члана Савезна Република Југославија преноси без накнаде републикама чланицама – зависно од тога у којој је републици седиште банке која је првобитни дужник.

За емисију акција из става 1. овог члана и куповину акција из става 4. тог члана није потребно одобрење надлежног савезног органа.

Банци која не донесе одлуку из става 1. овог члана и не омогући куповину из става 4. тог члана, Народна банка Југославије одузме дозволу за рад и покренуће поступак њене ликвидације, у складу са савезним законом.

Члан 5.

Правна лица, односно њихови правни следбеници из члана 3. став 2. овог закона, обавезни су да благовремено измирују своје обавезе по кредитима према банци из члана 3. став 1. тог закона под условима који не могу бити неповољнији од услова уговорених са повериоцима Париског и Лондонског клуба, о чему закључују посебан уговор.

Уговор из става 1. овог члана закључује се у року до 90 дана од дана када банка из тог става донесе одлуку о емисији акција из члана 4. овог закона.

Члан 6.

Ако је над банком из члана 3. став 1. овог закона покренут или окончан поступак стечаја, односно ликвидације – правна лица, односно њихови правни следбеници за чије је обавезе та банка гарантовала према повериоцима Париског клуба ослобађају се обавеза према тим повериоцима и ступају у обавезе према републикама чланицама појединачно, односно републичким министарствима за приватизацију на чијој је територији њихово седиште.

Члан 7.

Агенција за осигурање депозита, санацију, стечај и ликвидацију банака (у даљем тексту: Агенција) организује и прати куповину акција из члана 4. овог закона и у име република чланица учествује у управљању банком из става 1. тог члана по основу тих акција.

Члан 8.

Републике чланице су дужне да, ради обезбеђења средстава за измиривање обавеза према Лондонском и Париском клубу, најкасније у року од шест месеци од дана када им је Савезна Република Југославија пренела својину над акцијама банака из члана 4. став 4. овог закона, почну да продају те акције.

У складу са циљем утврђеним у члану 1. став 2. овог закона, акције из става 1. овог члана могу се продавати искључиво домаћим правним лицима у приватној својини и страним правним лицима, при чему постојећи акционари банке који су приватна правна лица имају право прече куповине.

Продају акција из става 1. овог члана организује и прати Агенција.

Средства добијена продајом акција у смислу става 1. овог члана уплаћују се на посебан рачун Савезне Републике Југославије код Народне банке Југославије, и то на подрачне република чланица – зависно од тога у којој је републици чланице седиште банке чије су акције продате.

Средства из става 4. овог члана служе искључиво за отплату обавеза Савезне Републике Југославије према повериоцима Париског клуба у складу са Законом, односно за отплату обавеза Савезне Републике Југославије према повериоцима Лондонског клуба у складу са уговором закљученим између Савезне Републике Југославије и поверилаца Лондонског клуба.

Члан 9.

Домаће правно лице које је до дана ступања на снагу Закона привремено платило обавезе према иностранству у Савезној Републици Југославији, ослобађа се тих обавеза, које преузима република чланица на чијој је територији седиште тог правног лица.

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ“.

406.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БАНКАМА И ДРУГИМ ФИНАНСИЈСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о банкама и другим финансијским организацијама, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 31. маја 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 164
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БАНКАМА И ДРУГИМ ФИНАНСИЈСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

Члан 1.

У Закону о банкама и другим финансијским организацијама („Службени лист СРЈ”, бр. 32/93, 61/95 и 44/99), у члану 1. став 2. речи: „Поштанска штедионица” бришу се.

Члан 2.

У члану 7. став 2. тачка 7. мења се и гласи:
„7) начин вршења интерне контроле и интерне ревизије банке;”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:
„Народна банка Југославије прописује основне принципе организације и рада интерне контроле и интерне ревизије банке.”.

Члан 3.

У члану 10, после става 6, додаје се нови став 7, који гласи:
„У свом називу банка може да користи елементе који детаљније означавају послове којима се бави.”.

Члан 4.

Члан 12. мења се и гласи:
„За стицање акција банке са правом управљања којим се остварује 15% учешћа у акционарском капиталу банке и за свако повећање тог учешћа, стицалац је дужан да прибави одобрење Народне банке Југославије.

Под стицаоцем из става 1. овог члана подразумевају се сва лица повезана имовинским и управљачким везама.

Народна банка Југославије даће одобрење ако на основу документације повољно оцени бонитет лица из става 1. овог члана.

Народна банка Југославије прописује основне елементе и документацију на основу којих утврђује бонитет и повезаност имовинским и управљачким везама из става 2. овог члана.

Народна банка Југославије је дужна да одлучи о захтеву за давање одобрења из става 1. овог члана у року од 30 дана од дана подношења захтева.

Правни послови стицања акција из става 1. овог члана без одобрења Народне банке Југославије ништави су.”.

Члан 5.

У члану 18. став 1. речи: „5.000.000 САД долара у динарској противвредности, по курсу на дан уплате тих средстава” замењују се речима: „10.000.000 евра у динарској противвредности, по средњем курсу на дан уплате тих средстава”.

Члан 6.

У члану 19а, после речи: „те банке”, додају се зарез и речи: „као и стицање акција банке средствима из кредита или аванса те банке”.

Члан 7.

У члану 19д, став 5. мења се и гласи:
„Резерве банке не могу се користити за повећање акционарског капитала.”.

Члан 8.

После члана 23. додаје се нови члан 23а, који гласи:

„Члан 23а.

Народна банка Југославије прописује основне елементе поступка, као и минимални садржај документације за обављање послова из чл. 21. и 22. овог закона.”.

Члан 9.

У члану 26. став 1. речи: „5.000.000 САД долара” замењују се речима: „10.000.000 евра по дневном средњем курсу”.

У ставу 2. тач. 5. и 6. мењају се и гласе:
„5) да учешће банке у акпиталу правног лица појединачно не може бити веће од 15% капитала банке;

6) да учешће банке у капиталу правних лица и улагања у основна средства банке укупно не могу бити већа од 60% капитала банке;”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Под правним лицима из става 2. тач. 5. и 6. овог члана не подразумевају се банка и друга финансијска организација.”

Досадашњи ст. 3. до 7. постају ст. 4. до 8.

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4, процент: „20%” замењује се процентом: „10%”.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5, процент: „30%” замењује се процентом: „25%”.

Досадашњи став 5, који постаје став 6, мења се и гласи:

„Изузетно од става 5. овог члана, највећим могућим кредитом датим једном зајмопримцу сматрају се кредит, друго потраживање и гаранција који укупно износе до 5% капитала банке ако је зајмопримац:

1) акционар банке, правно или физичко лице које је са акционаром банке или банком повезано имовинским и управљачким односима;

2) лице које је члан органа банке или лице које је члан уже породице овог лица;

3) лице са посебним овлашћењима и одговорностима у банци, као и чланови уже породице овог лица.”

У досадашњем ставу 6, који постаје став 7, процент: „80%” замењује се процентом: „400%”.

Досадашњи став 7, који постаје став 8, мења се и гласи:

„Народна банка Југославије прописује ближе услове за примену одредаба овог члана.”

Члан 10.

У члану 28. став 1. тачка 2, после речи: „представништва у иностранству”, додају се зарези и речи: „као и улагање капитала у банке у иностранству”.

У тачки 4, после речи: „директора”, додају се зарез и речи: „односно одлуку о именовану вршиоца дужности директора”.

Члан 11.

У члану 29. став 1. тачка 2. мења се и гласи:

„2) учешће у капиталу банака, других финансијских организација и других правних лица, као и улагањима у основна средства банке;”.

Члан 12.

У члану 30. став 2, после речи: „савезним законима”, додају се зарез и реч: „као”.

Члан 13.

У члану 41. став 4. мења се и гласи:

„Чланови управног одбора, надзорног одбора, чланови других органа банке и директор банке, који су били на наведеним функцијама на дан одузимања дозволе за рад, односно на дан доношења решења о испуњењу услова за отварање стечајног поступка, као и ако су били на тим функцијама годину дана пре тог дана, не могу бити именовани за чланове управног одбора, надзорног одбора, чланове других органа банке и за директора банке у некој другој банци или другој финансијској организацији и не могу бити бирани у управу предузећа и надзорни одбор предузећа.”

У ставу 5, после речи: „организацији”, додају се зарез и речи: „односно од дана доношења решења о испуњењу услова за отварање стечајног поступка над банком.”

Члан 14.

У члану 54. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Банка је дужна да за износ посебне резерве из става 1. овог члана изврши резервисање на терет расхода.”

Члан 15.

У члану 57. додаје се нови став 1, који гласи:

„Банка је дужна да одржава своју ликвидност.”

Досадашњи ст. 1. и 2. постају ст. 2. и 3.

Члан 16.

У члану 59. став 2. речи: „САД доларима” замењују се речју: „еврима”.

Члан 17.

Наслов одељка: „1. Поштанска штедионица” и чл. 60. до 63. бришу се.

Члан 18.

У члану 64. речи: „1.000.000 САД долара у динарској противвредности, по курсу на дан уплате тих средстава” замењују се речима: „2.000.000 евра у динарској противвредности, по средњем курсу на дан уплате тих средстава.”

Члан 19.

У члану 68. речи: „600.000 САД долара у динарској противвредности, по курсу на дан уплате тих средстава” замењују се речима: „1.200.000 евра у динарској противвредности, по средњем курсу на дан уплате тих средстава”.

Члан 20.

У члану 72. речи: „100.000 САД долара у динарској противвредности, по курсу на дан уплате тих средстава” замењују се речима: „200.000 евра у динарској противвредности, по средњем курсу на дан уплате тих средстава.”

Изузетно од одредбе става 1. овог члана за штетно-кредитну задругу која се оснива као земљорадничка, оснивачи обезбеђују новчани део оснивачког капитала који не може бити мањи од 50.000 евра, по средњем курсу на дан уплате тих средстава.

Досадашње тач. 4. до 7. постају тач. 3. до 6.

После досадашње тачке 7, која постаје тачка 6, додаје се нова тачка 7, која гласи:

„7) ако резерве банке користи за повећање акционарског капитала (члан 19д. став 5);”.

У тачки 18, после речи: „директора”, додају се зарез и речи: „односно вршиоца дужности директора”.

У тачки 19. речи: „о трајном улагању капитала банке у акције предузећа и друге банке, односно о трајном улагању у основна средства банке” замењују се речима: „о учешћу у капиталу банака, других финансијских организација и других правних лица, као и улагањима у основна средства банке;”.

После тачке 28. додају се нове тач. 29. и 30, које гласе:

„29) ако за износ посебне резерве из става 1. члана 54. овог закона не изврши резервисање на терет расхода (члан 54. став 3);

30) ако не одржава своју ликвидност (члан 57. став 1);”.

Досадашње тач. 29. и 30. постају тач. 31. и 32.

У ставу 2. речи: „3.000 до 30.000 нових динара” замењују се речима: „30.000 до 300.000 динара”.

Члан 22.

У члану 79. став 1. речи: „90.000 до 450.000 нових динара” замењују се речима: „600.000 до 3.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „3.000 до 30.000 нових динара” замењују се речима: „30.000 до 300.000 динара”.

Члан 23.

У члану 81. став 1. речи: „90.000 до 450.000 нових динара” замењују се речима: „600.000 до 3.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „3.000 до 30.000 нових динара” замењују се речима: „30.000 до 300.000 динара”.

Члан 24.

После члана 81. додаје се члан 81а, који гласи:

„Члан 81а.

„Новчаном казном од 600.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице ако за стицање акција банке са правом управљања којим остварује 15% учешћа у акционарском капиталу банке и за свако повећање тог учешћа не прибави одобрење Народне банке Југославије (члан 12. став 1).

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу, новчаном казном од 30.000 до 300.000 динара.”

Члан 25.

У члану 82. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „2.100 до 21.000 динара”.

Члан 26.

У члану 83. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „2.100 до 21.000 динара”.

Члан 27.

После члана 83. додаје се члан 83а, који гласи:

„Члан 83а.

Новчаном казном од 2.100 до 21.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако за стицање акција банке са правом управљања којим остварује 15% учешћа у акционарском капиталу банке и за свако повећање тог учешћа не прибави одобрење Народне банке Југославије (члан 12 став 1).”.

Члан 28.

Поштанска штедионица је дужна да се до 31. децембра 2002. године трансформише у банку и усагласи своје пословање, организацију и акте са одредбама закона, изузев новчаног дела акционарског капитала прописаног овим законом, који је дужна да обезбеди до 31. децембра 2003. године.

Поштанска штедионица трансформисана у смислу става 1. овог члана може се уписати у судски регистар под досадашњим називом.

Банке и друге финансијске организације основане до дана ступања на снагу овог закона дужне су да до 31. децембра 2002. године усагласе своје пословање, организацију и акте са одредбама овог закона, изузев новчаног дела акционарског капитала прописаног овим законом, који су дужне да обезбеде до 31. децембра 2003. године.

Динамику усаглашавања пословања и новчаног дела акционарског капитала банака и других финансијских организација, у складу са одредбама ст. 1. и 3. овог члана, прописује Народна банка Југославије.

Банци и другој финансијској организацији која се не усагласи са одредбама овог закона до истека рока из одредбе ст. 1. и 3. овог члана Народна банка Југославије ће одузети дозволу за рад и покренуће поступак ликвидације, односно стечаја.

Члан 29.

Народна банке Југославије ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донети прописе за спровођење овог закона.

Члан 30.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

407.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАДУЖЕЊУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОД МЕЂУНАРОДНОГ УДРУЖЕЊА ЗА РАЗВОЈ

Проглашава се Закон о задужењу Савезне Републике Југославије код Међународног удружења за развој, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 2. јула 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 203
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

ЗАКОН

О ЗАДУЖЕЊУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОД МЕЂУНАРОДНОГ УДРУЖЕЊА ЗА РАЗВОЈ

Члан 1.

Савезна Република Југославија задужиће се у износу 68.100.000,00 специјалних права вучења (СДР), што представља противвредност 85.000.000,00 SAD долара, код Међународног удружења за развој, ради финансијске подршке приватизацији и банкарству у републици чланици Савезне Републике Југославије - Републике Србије.

Члан 2.

Задужење из члана 1. овог закона извршава се закључењем споразума о развојном кредиту за структурно прилагођавање између Међународног удружења за развој и Савезне Републике Ју-

гославије, као зајмопримца, коју заступа Савезна влада Савезне Републике Југославије.

Члан 3.

Ради коришћења средстава из члана 1. овог закона, Савезна Република Југославија отвара посебан рачун код Народне банке Југославије (депозитни рачун) на коме се средства исказују у еврима - по курсу на дан уплате тих средстава, са искључивом наменом коришћења средстава зајма за потребе Републике Србије - корисника кредита.

Средства из става 1. овог члана део су буџета Републике Србије.

Члан 4.

Међународно удружење за развој уплаћује средства из члана 1. овог закона Савезној Републици Југославији у различитим валутама на рачун из члана 3. овог закона.

Народна банка Југославије, на име средстава, из става 1. овог члана, уплаћује динарску противвредност тих средстава, по курсу који важи на дан уплате и то на рачун буџета Републике Србије, на основу захтева Републике Србије, односно надлежног министарства финансија и економије.

Члан 5.

Ради измиривања обавеза из овог закона, Република Србија је дужна да обезбеђује динарска средства у буџету, а као инструмент обезбеђења даће Савезној Републици Југославији контрагаранцију за уредну отплату обавеза, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Средства из става 1. овог члана Република Србија преноси на посебан рачун Савезне Републике Југославије, код Народне Банке Југославије, са искључивом наменом отплате обавеза из овог закона.

Члан 6.

Савезна Република Југославија измириваће обавезе према Међународном удружењу за развој по основу средстава из члана 5. овог закона.

Члан 7.

Зајмопримац отплаћује обавезе из овог закона у року од 20 година, почев од 15. октобра 2012. године до 15. априла 2022. године, и то у полугодишњим ратама (15. априла и 15. октобра сваке године), с тим да свака рата износи 5% износа из члана 1. овог закона.

Члан 8.

Зајмопримац се обавезује да Међународном удружењу за развој плаћа трошкове у складу са споразумом из члана 2. овог закона, с тим да Република Србија обезбеђује динарска средства у буџету и преноси их на посебан рачун Савезне Републике Југославије из члана 5. овог закона.

Трошкови из става 1. овог члана плаћају се полугодишње (15. април и 15. октобар сваке године) почев од дана када Међународно удружење за развој потврди ратификационе документе.

Члан 9.

Курсне разлике које могу настати у вези са измиривањем обавеза у смислу овог закона сноси Република Србија.

Члан 10.

Народна банка Југославије наплаћује од Републике Србије трошкове за трансфер средстава за отплату обавеза Међународном удружењу за развој, као и провизију за услуге које пружа у смислу овог закона.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

408.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАДУЖЕЊУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОД ЕВРОПСКЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ БАНКЕ ЗА ПРОЈЕКАТ ОБНОВЕ ЖЕЛЕЗНИЦА

Проглашава се Закон о задужењу Савезне Републике Југославије код Европске инвестиционе банке за Пројекат обнове железница, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 26. априла 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 194
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О ЗАДУЖЕЊУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОД ЕВРОПСКЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ БАНКЕ ЗА ПРОЈЕКАТ ОБНОВЕ ЖЕЛЕЗНИЦА

Члан 1.

Савезна Република Југославија задужиће се у своје име, а за рачун Републике Србије и Републике Црне Горе, у износу до 85 милиона евра код Европске инвестиционе банке за финансирање Пројекта обнове железница.

Члан 2.

Задужење из члана 1. овог закона извршиће се закључивањем уговора о финансирању између Европске инвестиционе банке, као зајмодавца, и Савезне Републике Југославије, као зајмопримца.

Члан 3.

Из средстава овога зајма у висини до 70 милиона евра, финансираће се следеће компоненте Пројекта обнове железница у Републици Србији, и то обнова деоница:

- Кусадак-Велика Плана,
 - Чортановци-Петроварадин, и
 - Димитровград-бугарска граница паневропског коридора Х, и
 - деонице Ресник – Ваљево на прузи Београд-Подгорица.
- Корисник зајма у Републици Србији је Јавно железничко транспортно предузеће „Београд”.

Члан 4.

Из средстава овога зајма у висини до 15 милиона евра, финансираће се следеће компоненте Пројекта обнове железница у Републици Црној Гори:

- обнова деоница Колашин-Мојковац и Бијело Поље-Врбница на прузи Београд-Подгорица, и
- испорука опреме, резервних делова и машина за одржавање колосека, техничка и друга помоћ, обука и студија реорганизације подсектора црногорских железница.

Корисник зајма у Републици Црној Гори је: Јавно предузеће „Жељезнице Црне Горе”.

Члан 5.

Ради измиривања обавеза по уговору из члана 2. овог закона, Република Србија и Република Црна Гора даће Савезној Републици Југославији контрагаранције за уредно обезбеђење средстава за измиривање обавеза по том уговору за део дугова предузећа са њихових територија.

Контрагаранцијама, Република Србија и Република Црна Гора се обавезују да у свакој години обезбеде средства у својим буџетима за измирење свог дела обавеза по основу уговора из члана 2. овог закона, које доспевају у тој години, уколико то не учине корисници зајмова.

Средства из става 2. овог члана Република Србија и Република Црна Гора преносе на посебан рачун Савезне Републике Југославије код Народне банке Југославије, са искључивом наменом отплате зајма из члана 2. овог закона.

Средства из става 3. овог члана не чине део савезног буџета.

Члан 6.

Народна банка Југославије измириваће према Европској инвестиционој банци доспеле обавезе по зајму из члана 2. овог закона, средствима са рачуна из става 3. члана 5. овог закона.

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

409.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАДУЖЕЊУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОД МЕЂУНАРОДНОГ УДРУЖЕЊА ЗА РАЗВОЈ РАДИ ФИНАНСИЈСКЕ ПОДРШКЕ РАЗВОЈУ ШКОЛСТВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Проглашава се Закон о задужењу Савезне Републике Југославије код Међународног удружења за развој ради финансијске подршке развоју школства Републике Србије, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 19. јуна 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 204
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О ЗАДУЖЕЊУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОД МЕЂУНАРОДНОГ УДРУЖЕЊА ЗА РАЗВОЈ РАДИ ФИНАНСИЈСКЕ ПОДРШКЕ РАЗВОЈУ ШКОЛСТВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Члан 1.

Савезна Република Југославија задужиће се у износу 8.000.000,00 специјалних права вучења (СДР), што је на почетку преговора о кредиту представљало противвредност 10.000.000,00 САД долара, код Међународног удружења за развој, ради финансијске подршке развоју школства републике чланице Савезне Републике Југославије – Републике Србије.

Члан 2.

Задужење из члана 1. овог закона извршава се закључењем споразума о развојном кредиту за Пројекат развоја школства у Србији између Међународног удружења за развој, као зајмодавца и Савезне Републике Југославије, као зајмопримца, коју заступа Савезна влада Савезне Републике Југославије.

Члан 3.

Ради коришћења средстава из члана 1. овог закона, Савезна Република Југославија отвара посебан депозитни рачун код комерцијалне банке прихватљиве за Међународно удружење за развој на коме се средства исказују у еврима – по курсу на дан уплате тих средстава, са искључивом наменом коришћења средстава зајма за потребе Републике Србије – корисника кредита.

Члан 4.

Међународно удружење за развој уплаћује средства из члана 1. овог закона Савезној Републици Југославији у различитим валутама, на рачун из члана 3. овог закона.

Савезна Република Југославија се обавезује да са Републиком Србијом, у року од 30 дана од ступања на снагу овог закона, закључи Уговор о преносу средстава кредита и одговорности за реализацију Пројекта развоја школства у Србији.

Народна банка Југославије, на име средстава из става 1. овог члана, а у складу са одредбама уговора из става 2. овог члана, врши плаћања на основу захтева Републике Србије, односно надлежног министарства финансија и економије.

Члан 5.

Ради измиривања обавеза из овог закона, Република Србија је дужна да обезбеђује средства за уредну отплату обавеза по споразуму из члана 2, а у складу са уговором из члана 4. став 2. овог закона.

Средства из става 1. овог члана Република Србија преноси на посебан рачун Савезне Републике Југославије код Народне банке Југославије, са искључивом наменом отплате обавеза из овог закона.

Члан 6.

Савезна Република Југославија измириваће обавезе према Међународном удружењу за развој по основу средстава из члана 5. овог закона.

Члан 7.

Зајмопримац отплаћује обавезе из овог закона у року од 20 година, почев од 15. октобра 2012. године до 15. априла 2022. године, и то у полугодишњим ратама (15. априла и 15. октобра сваке године), с тим да свака рата износи 5% износа из члана 1. овог закона.

Члан 8.

Зајмопримац се обавезује да Међународном удружењу за развој плаћа трошкове у складу са споразумом из члана 2. овог закона, с тим да Република Србија обезбеђује средства и преноси их на посебан рачун Савезне Републике Југославије из члана 5. овог закона.

Трошкови из става 1. овог члана плаћају се полугодишње (15. април и 15. октобар сваке године), почев од дана када Међународно удружење за развој потврди ратификационе документе.

Члан 9.

Курсне разлике које могу настати у вези са измиривањем обавеза у смислу овог закона сноси Република Србија.

Члан 10.

Народна банка Југославије наплаћује од Републике Србије трошкове за трансфер средстава за отплату обавеза Међународном удружењу за развој, као и провизију за услуге које пружа у смислу овог закона.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ“.

410.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ЈАВНОГ ДУГА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ПО ОСНОВУ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ ГРАЂАНА

Проглашава се Закон о регулисању јавног дуга Савезне Републике Југославије по основу девизне штедње грађана, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 20. јуна 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 199
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О РЕГУЛИСАЊУ ЈАВНОГ ДУГА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ПО ОСНОВУ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ ГРАЂАНА

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и начин регулисања обавеза по основу девизне штедње грађана из члана 2. Закона о измирењу обавеза по основу девизне штедње грађана („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98, 44/99 и 53/2001) (у даљем тексту: Закон) која је, у складу с чланом 4. Закона, претворена у орочени депозит код овлашћених банака и постала јавни дуг Савезне Републике Југославије.

Члан 2.

Јавни дуг из члана 1. овог закона износи 4,2 милијарде евра и обухвата:

– стање девизне штедње грађана на дан 31. марта 2002. године, обрачунато као разлика стања девизне штедње код овлашћених банака из члана 2. Закона на дан 31. децембра 1997. године и исплата извршених до 31. марта 2002. године – у износу 3, 2 милијарде евра;

– приписану камату, обрачунату по каматној стопи од 2% годишње, и курсне разлике обрачунате за период од 1. јануара 1998. до 31. марта 2002. године – у износу 0,4 милијарде евра;

– камату, обрачунату по каматној стопи од 2% годишње, за период од 1. априла 2002. године до рокова доспећа утврђених овим законом – у износу 0,6 милијарде евра.

Члан 3.

Обавеза Савезне Републике Југославије по основу јавног дуга утврђеног на начин из члана 2. овог закона постаје, од дана ступања на снагу тог закона, обавеза, односно дуг Републике Србије и Републике Црне Горе – сразмерно висини девизне штедње грађана чије је пребивалиште на територији тих република.

ІІ. ДИНАМИКА ИЗВРШЕЊА ОБАВЕЗА ПРЕМА ДЕВИЗНИМ ШТЕДИШАМА

Члан 4.

Обавезе према девизним штедишама извршавају се према следећој динамици:

- у току 2002. године – у висини до 276,10 евра,
- 31. маја 2003. године – у висини до 380 евра,
- 31. маја 2004. године – у висини до 530 евра.

Преостали износ обавеза према девизним штедишама исплаћује се у 12 годишњих рата, које расту по стопи геометријске прогресије од 10% и доспевају сваког 31. маја у периоду од 2005. до 2016. године, а израчунавају се множењем тог износа следећим коефицијентима:

- за 2005. годину – коефицијентом 0,05425092,
- за 2006. годину – коефицијентом 0,05967601,
- за 2007. годину – коефицијентом 0,06564361,
- за 2008. годину – коефицијентом 0,07220798,
- за 2009. годину – коефицијентом 0,07942877,
- за 2010. годину – коефицијентом 0,08737165,
- за 2011. годину – коефицијентом 0,09610881,
- за 2012. годину – коефицијентом 0,10571970,
- за 2013. годину – коефицијентом 0,11629167,
- за 2014. годину – коефицијентом 0,12792083,
- за 2015. годину – коефицијентом 0,14071292,
- за 2016. годину – коефицијентом 0,15478421.

Девизни штедиша има право на исплату годишње рате у висини од најмање 500 евра ако су годишње рате из става 2. овог члана мање од тог износа.

Право на исплату у смислу овог члана, укључујући и унапред обрачунату камату по стопи од 2% годишње, утврђује се по једном девизном штедном улогу.

III. НАЧИН РЕГУЛИСАЊА ЈАВНОГ ДУГА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ – ОБВЕЗНИЦЕ

Члан 5.

Ради регулисања јавног дуга Савезне Републике Југославије који је постао дуг Републике Србије и Републике Црне Горе, Република Србија и Република Црна Гора, у складу са одредбама овог закона, емитоваће обвезнице, које гласе на еврo.

Обвезнице из става 1. овог члана емитују се у нематеријалном облику, без купона, појединачно за сваку годину, и региструју код Народне банке Југославије – Завода за обрачун и плаћања – Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности (у даљем тексту: Централни регистар).

Обвезнице из става 1. овог члана гласе на име и преносиве су, а исплаћују се у еврима или, на захтев власника тих обвезница – у динарима.

Основне елементе обвезница, износ емисије, као и услове дистрибуције и наплате обвезница, прописују владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 6.

Обвезницама из члана 5. овог закона регулишу се обавезе према девизним штедишама утврђене у смислу члана 4. тог закона, осим обавеза које су извршене до дана емисије обвезница из члана 5. овог закона.

Обавезе према девизним штедишама утврђене у смислу члана 4. овог закона регулишу се на дан емисије обвезница из става 1. овог члана – конверзијом штедних улога грађана у обвезнице.

Прописима из члана 5. став 4. овог закона, владе Републике Србије и Републике Црне Горе утврдиће рок доспећа обвезница којима се регулишу обавезе које доспевају у 2002. години а нису измирене до дана емисије обвезница из тог члана.

Члан 7.

Вредност извршене конверзије штедних улога грађана у обвезнице евидентира се у штедним књижицама и региструје у Централном регистру – на рачуну хартија од вредности, а девизном штедиши се о томе уручује потврда. На основу рачуна отвореног у Централном регистру, девизни штедиша остварује права из обвезница – исплату у роковима из овог закона, пренос власништва, трговину и друга права.

Девизна књижица из става 1. овог члана служи девизном штедиши као доказ да је његов штедни улог конвертован у обвезнице.

Члан 8.

Овлашћене банке из члана 2. Закона, банке које су услед статусних промена постале правни следбеници тих банака, као и банке које, у складу с прописима којима се уређују санација, стечај и ликвидација банака, преузимају послове у вези са исплатом девизне штедне грађана положене код овлашћених банака из тог члана над којима је покренут поступак стечаја или ликвидације – дужне су да, на дан емисије обвезница, неисплаћене девизне штедне улоге грађана прерачунају у евре и искажу у еврима, утврде обавезе према девизним штедишама у смислу члана 4. овог закона и изврше конверзију тих улога у обвезнице на начин утврђен чланом 6. тог закона.

Члан 9.

Ближе услове и начин вршења конверзије штедних улога грађана у обвезнице у смислу овог закона, начин њиховог књиговодственог евидентирања, као и начин регистрације обвезница у Централном регистру, прописује Народна банка Југославије.

Члан 10.

Промет обвезница емитованих у складу са овим законом је слободан и ослобођен пореза на промет, провизије на платни промет, пореза на капиталну добит, пореза на финансијске трансакције, као и других пореза.

Домаће правно лице и предузетник, домаће физичко лице и грађани на привременом раду у иностранству, као и страно физичко и правно лице, обвезнице из члана 5. овог закона могу куповати и продавати на финансијској берзи за девизе.

Члан 11.

Девизе остварене продајом обвезница у смислу члана 10. став 2. овог закона, домаће правно лице и предузетник и страно физичко и правно лице држе на девизном рачуну.

Девизе из става 1. овог члана, као и девизе остварене наплатом обвезница у року доспећа, страно физичко и правно лице могу слободно трансферисати у иностранство.

Члан 12.

Обвезнице из члана 5. овог закона којима су регулисане обавезе према девизним штедишама у смислу члана 6. став 2. овог закона могу се, пре рока доспећа, користити за:

1) куповину акција предузећа у процесу својинске трансформације, ради продаје друштвеног капитала;

2) куповину акција овлашћених банака;

3) куповину станова, стамбених објеката, пословног простора, земљишта и друге имовине у државној својини.

Ближе услове коришћења обвезница за намене из става 1. овог члана утврђују власници имовине из тог става.

Члан 13.

Власник обвезница из члана 5. овог закона може тим обвезницама, у роковима њиховог доспећа, поред плаћања из члана 12. тог закона – плаћати и порез на промет, акцизе, порез на имовину, порез на доходак грађана и порез на добит корпорација.

Члан 14.

Иницијални власник обвезница из члана 5. овог закона може те обвезнице користити и пре рока доспећа, и то за плаћање трошкова лечења, за набавку лекова, за плаћање трошкова сахаране и у другим случајевима – до износа стварних трошкова, под условима и до износа које пропишу републичке владе.

Иницијалним власником из става 1. овог члана сматра се девизни штедиша чија је штедња конвертована у обвезнице у смислу члана 6. став 2. овог закона.

IV. ИЗВОРИ СРЕДСТАВА ЗА ИСПЛАТУ ОБВЕЗНИЦА

Члан 15.

Средства за исплату обвезница у смислу овог закона обезбеђују Република Србија и Република Црна Гора, у складу с роковима и у висини утврђеним тим законом.

Средства из става 1. овог члана уплаћују се на посебан рачун отворен код Народне банке Југославије.

Ближе услове куповине девизних средстава ради исплате обвезница из члана 5. овог закона утврђује Народна банке Југославије.

Члан 16.

Овлашћене банке из члана 2. Закона и банке правни следбеници тих банака, које су биле обавезне да обезбеђују средства за исплату јавног дуга Савезне Републике Југославије у смислу чл. 6. и 7. Закона – ослобађају се те обавезе и ступају у обавезу према Републици Србији, односно Републици Црној Гори.

Обавезе банака из става 1. овог члана, у висини од 15% јавног дуга утврђеног у члану 2. овог закона, умањују се за износ који су те банке уплатиле до дана доношења одлуке о емисији обвезница у смислу тог закона и за износ неисконпензованог дела потраживања тих банака од Савезне Републике Југославије и република чланица у складу с чланом 26. Закона.

Начин и услове регулисања обавеза Републике Србије, односно Републике Црне Горе према банкама из става 1. овог члана, ако су обавезе ових банака утврђене ставом 2. тог члана мање од потраживања тих банака, прописују владе Републике Србије, односно Републике Црне Горе.

Члан 17.

Ради регулисања обавезе из члана 16. овог закона, банке из тог члана дужне су да, у року од 30 дана од дана кад им Народна банка Југославије достави писмени налог, донесу одлуку о емисији акција – у износу наведеном у том налогу.

Акције из става 1. овог члана су обичне акције, с правом гласа, и њихова номинална вредност износи 10.000 динара.

Једна акција из става 1. овог члана носи један глас.

Република Србија и Република Црна Гора акције из става 1. овог члана купују од банака из тог става – конверзијом потраживања од тих банака у акционарски улог, чиме се побољшава структура биланса ових банака, смањују њихови оперативни трошкови и повећава њихов капитал.

За емисију и куповину акција из овог члана није потребно одобрење надлежног савезног органа.

Банци која одлуку о емисији акција не донесе у року утврђеном у ставу 1. овог члана, Народна банка Југославије одузеће дозволу за рад и покренуће против ње поступак ликвидације, у складу са савезним законом.

Члан 18.

Агенција за осигурање депозита, санацију, стечај и ликвидацију банака (у даљем тексту: Агенција) организује и прати куповину акција из члана 17. овог закона и у име Републике Србије и Републике Црне Горе учествује у управљању банкама из члана 16. тог закона по основу тих акција.

Члан 19.

Република Србија и Република Црна Гора дужне су да, најкасније у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, почну да продају акције из члана 17. тог закона домаћим правним лицима у приватној својини и страним правним лицима, при чему постојећи акционери банке који су приватна правна лица имају право прече куповине.

Агенција организује и прати продају акција из става 1. овог члана.

Средства добијена продајом акција у смислу става 1. овог члана уплаћују се на посебне рачуне Републике Србије и Републике Црне Горе код Народне банке Југославије и служе искључиво за измирење обавеза по овом закону.

Члан 20.

Средства за измирење обавеза банака из члана 2. Закона над којима је отворен поступак стечаја, односно ликвидације, до окончања тог поступка, а у висини утврђеној на начин из члана 16. овог закона обезбеђују Република Србија и Република Црна Гора – пропорционално обавезама тих банака по основу девизне штедне грађана чије је пребивалиште на територији тих република.

Орган надлежан за спровођење поступака из става 1. овог члана дужан је да средства из стечајне, односно ликвидационе масе пренесе на рачун буџета републике која измирује обавезу банака из тог става – до висине укупно утврђених обавеза тих банака.

V. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 21.

Држављани бивших република СФРЈ, које нису у саставу Савезне Републике Југославије, а који су девизну штедњу из члана 2. Закона положили код овлашћених банака са седиштем на територији Савезне Републике Југославије, као и држављани Савезне Републике Југославије који су ту штедњу положили код филијала банака из тог члана које су се налазиле на територији бивших република СФРЈ до момента отцепљења тих република – своја потраживања по основу девизне штедне грађана остварују на начин који се уговори са државама сукцесорима СФРЈ.

Грађани на привременом раду у иностранству и страна физичка лица, који су девизну штедњу положили код банака из члана 2. Закона, право на исплату те штедне остварују у складу са овим законом.

Средства за исплату девизне штедне из става 2. овог члана обезбеђују Република Србија и Република Црна Гора – према седишту банака код којих је та штедња положена.

Члан 22.

Право на исплату обавеза према девизним штедишама утврђено чланом 4. овог закона увећава се за износ исплата које, према члану 10. Закона, нису извршене за 2000, 2001, и 2002. годину и умањује за износ преузетих обавеза серије А за период од 2002. до 2004. године, а право на годишњу исплату утврђено у смислу члана 4. став 3. овог закона умањује се за износ преузетих

обавеза серије Б, емитованих на основу Одлуке о емисији обавеза Савезне Републике Југославије за измирење обавеза по основу девизне штедне грађана („Службени лист СРЈ”, бр. 4/2001, 6/2001 и 27/2001) (у даљем тексту: Одлука).

Члан 23.

Право по основу обавеза серија А и Б, емитованих у складу са Одлуком, које су девизним штедишама уручене до дана доношења одлуке о емисији обавеза у смислу овог закона, остварује се према Одлуци.

Власници обавеза серије Б могу их заменити за нове обавезе емитоване у смислу овог закона.

Члан 24.

Обавезе серије А и Б, које су емитоване у складу са Одлуком и штедишама уручене до дана доношења одлуке о емисији обавеза у смислу овог закона – домаће правно лице и предузетник, домаће физичко лице, грађани на привременом раду у иностранству, као и страно физичко и правно лице, могу износити из земље и уносити у земљу под условима и на начин које пропише Народна банка Југославије.

Члан 25.

Обавезе серије А и Б, које су емитоване у складу са Одлуком, дистрибуирају се до дана доношења одлуке о емисији обавеза у смислу овог закона.

Овлашћене банке из члана 8. овог закона дужне су да неуручене обавезе из става 1. овог члана врате Народној банци Југославије, и то најкасније у року од пет дана од дана доношења одлуке о емисији обавеза у смислу овог закона.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 26.

Новчаном казном од 900.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ банка из члана 8. овог закона:

1) ако на дан емисије обавеза из члана 5. овог закона не изврши конверзију штедних улога грађана у обавезе (члан 6. став 2);

2) ако вредност извршене конверзије штедних улога грађана у обавезе не евидентира у штедне књижице, не региструје у Централном регистру и девизном штедиши о томе не уручи потврду (члан 7. став 1);

3) ако на дан емисије обавеза, неисплаћене девизне штедне улоге грађана не прерачуна у евре и не искаже у еврима, као и ако не утврди обавезу према девизном штедиши у смислу члана 4. овог закона (члан 8);

4) ако неуручене обавезе серије А и Б, које су емитоване у складу са Одлуком, Народној банци Југославије не врати у утврђеном року (члан 25. став 2).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице у банци из члана 8. овог закона – новчаном казном од 20.000 до 200.000 динара.

Члан 27.

Новчаном казном од 90.000 до 450.000 динара казниће се за привредни преступ домаће правно или страно правно лице:

1) ако девизе остварене продајом обавеза у смислу члана 10. став 2. овог закона не држи на девизном рачуну (члан 11. став 1);

2) ако не поступи у складу с прописом Народне банке Југославије (члан 24).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице у домаћем правном, односно страном правном лицу – новчаном казном од 3.000 до 15.000 динара.

Члан 28.

Новчаном казном од 900 до 9.000 динара казниће се за прекршај предузетник за радње из члана 27. овог закона.

За радње из става 1. овог члана може се уз новчану казну изрећи и заштитна мера забране вршења самосталне делатности, у трајању од три месеца до једне године.

Члан 29.

Новчаном казном од 900 до 21.000 динара казниће се за прекршај страно физичко лице ако девизе остварене продајом

обвезница у смислу члана 10. став 2. овог закона не држи на девизном рачуну (члан 11. став 1).

Члан 30.

Новчаном казном од 900 до 21.000 динара казниће се за прекршај домаће и стране физичко лице, као и грађани на привременом раду у иностранству, ако не поступе у складу с прописом Народне банке Југославије (члан 24).

ВИИ. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 31.

Депоновану девизну штедњу коју је Народна банка Југославије исплатила у периоду од 1994. до 1999. године, а која није обухваћена Законом, у висини од 550 милиона динара, измириће Савезна Република Југославија, у 12 годишњих рата, почев од 2005. године.

Члан 32.

Банкама које, у складу с прописима којима се уређују санација, стечај и ликвидација банака, преузимају послове у вези са исплатом девизне штедње грађана положене код овлашћених банака из члана 2. Закона над којима је покренут поступак стечаја или ликвидације – Република Србија и Република Црна Гора обезбедиће посебна средства за обављање тих послова.

Члан 33.

Носиоци обавеза из члана 6. Закона дужни су да за исплате у 2002. години обезбеде средства за измирење обавеза у процентима утврђеним тим чланом, односно сразмерно учешћу у висини средстава утврђених за ту годину према члану 7. Закона.

У периоду од 2003. до 2016. године, средства за измиревање обавеза по овом закону обезбеђују се у складу са чл. 15, 19. и 20. тог закона.

Члан 34.

Обвезнице серије А и Б, које су емитоване у складу са Одлуком, могу се, пре рока њиховог доспећа, користити за намене и до износа утврђених Одлуком о превременом откупу обвезница Савезне Републике Југославије по основу девизне штедње грађана ради плаћања одређених трошкова („Службени лист СРЈ”, бр. 7/2001 и 10/2002) – до дана доношења прописа из члана 14. став 1. овог закона.

Прописом из члана 14. став 1. овог закона, републичке владе утврдиће да се обвезнице из става 1. овог члана могу користити на исти начин и под истим условима као и обвезнице из члана 5. овог закона.

Члан 35.

Услови и начин измиревања обавеза по основу девизне штедње из члана 3. Закона која је претворена у ороченим депозит код овлашћених банака и представља јавни дуг Савезне Републике Југославије у складу с чланом 4. Закона, регулисаће се посебним законом.

Члан 36.

Даном ступања на снагу овог закона обустављају се судски поступци за наплату девизне штедње обухваћене овим законом, укључујући и извршне поступке.

Члан 37.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о измирењу обавеза по основу девизне штедње грађана („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98, 44/99 и 53/2001).

Члан 38.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

411.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ЈАВНОГ ДУГА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ПО УГОВОРИМА О ДЕВИЗНИМ ДЕПОЗИТИМА ГРАЂАНА ОРОЧЕНИМ КОД ДАФИМЕНТ БАНКЕ АД, БЕОГРАД, У ЛИКВИДАЦИЈИ И ПО ДЕВИЗНИМ СРЕДСТВИМА ГРАЂАНА ПОЛОЖЕНИМ КОД БАНКЕ ПРИВАТНЕ ПРИВРЕДЕ ЦРНЕ ГОРЕ ДД, ПОДГОРИЦА

Проглашава се Закон о регулисању јавног дуга Савезне Републике Југославије по уговорима о девизним депозитима грађана ороченим код Дафимент банке АД, Београд, у ликвидацији и по девизним средствима грађана положеним код Банке приватне привреде Црне Горе ДД, Подгорица, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 20. јуна 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 197

2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О РЕГУЛИСАЊУ ЈАВНОГ ДУГА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ПО УГОВОРИМА О ДЕВИЗНИМ ДЕПОЗИТИМА ГРАЂАНА ОРОЧЕНИМ КОД ДАФИМЕНТ БАНКЕ АД, БЕОГРАД, У ЛИКВИДАЦИЈИ И ПО ДЕВИЗНИМ СРЕДСТВИМА ГРАЂАНА ПОЛОЖЕНИМ КОД БАНКЕ ПРИВАТНЕ ПРИВРЕДЕ ЦРНЕ ГОРЕ ДД, ПОДГОРИЦА

И. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и начин регулисања обавеза по основу неисплаћених орочених девизних средстава грађана по уговорима о депозиту грађана код Дафимент банке АД, Београд, у ликвидацији (у даљем тексту: депозити) који су постали јавни дуг Савезне Републике Југославије у складу са чланом 4. Закона о измирењу обавеза по основу девизне штедње грађана („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98, 44/99 и 53/2001) (у даљем тексту: Закон).

Члан 2.

Јавни дуг из члана 1. овог закона обухвата неисплаћене орочене депозите, умањене за износ обрачунатих уговорених камата на те депозите и за износ исплата извршених по депозитима до отварања поступка ликвидације над банком из тог члана.

На јавни дуг из става 1. овог члана не обрачунава се камата из члана 3. Закона.

Висина јавног дуга из става 1. овог члана утврђује се на начин и под условима које пропишу владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 3.

Обавеза Савезне Републике Југославије по основу јавног дуга из члана 2. овог закона постаје, од дана ступања на снагу тог закона, обавеза, односно дуг Републике Србије и Републике Црне Горе – сразмерно висини девизних депозита грађана чије је пребивалиште на територији тих република.

ИИ. ДИНАМИКА ИЗВРШАВАЊА ОБАВЕЗА

Члан 4.

Обавезе према грађанима из члана 1. овог закона (у даљем тексту: депоненти) извршавају се у периоду од 2002. до 2004. године, према следећој динамици:

- у току 2002. године – у висини до 280 евра,
- 31. маја 2003. године – у висини до 380 евра,
- 31. маја 2004. године – у висини до 530 евра.

Преостали износ обавеза према депонентима исплаћује се у 12 годишњих рата, које расту по стопи геометријске прогресије од 10% и доспевају сваког 31. маја у периоду од 2005. до 2016. године.

а израчунавају се множењем тог износа следећим коефицијентима:

- за 2005. годину – коефицијентом 0,04676332,
- за 2006. годину – коефицијентом 0,05143965,
- за 2007. годину – коефицијентом 0,05658361,
- за 2008. годину – коефицијентом 0,06224197,
- за 2009. годину – коефицијентом 0,06846617,
- за 2010. годину – коефицијентом 0,07531279,
- за 2011. годину – коефицијентом 0,08284407,
- за 2012. годину – коефицијентом 0,09112847,
- за 2013. годину – коефицијентом 0,10024132,
- за 2014. годину – коефицијентом 0,11026545,
- за 2015. годину – коефицијентом 0,12129200,
- за 2016. годину – коефицијентом 0,13342120.

Депоненти стичу право на исплату доспелих обавеза из овог члана од дана када се утврди висина обавезе према њима, односно од дана када добију потврду о томе од надлежних органа влада Републике Србије и Републике Црне Горе.

Право на исплату у смислу овог члана, које не укључује обрачунавање и плаћање камате, утврђује се по једном депоненту.

Депоненти имају право на исплату годишње рате у висини од најмање 500 евра – ако су годишње рате из става 2. овог члана мање од тог износа.

Начин и услове издавања потврде из става 3. овог члана утврђују владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

III. НАЧИН РЕГУЛИСАЊА ЈАВНОГ ДУГА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ – ОБВЕЗНИЦЕ

Члан 5.

Ради регулisaња јавног дуга Савезне Републике Југославије из члана 1. овог закона који је постао дуг Републике Србије и Републике Црне Горе – Република Србија и Република Црна Гора емитоваће обвезнице, које гласе на евро.

Обвезнице из става 1. овог члана емитију се у нематеријалном облику, без купона, појединачно за сваку годину, и региструју код Народне банке Југославије – Завода за обрачун и плаћања – Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности (у даљем тексту: Централни регистар).

Обвезнице из става 1. овог члана гласе на име и преносиве су, а исплаћују се у еврима или, на захтев власника тих обвезница – у динарима.

Основне елементе обвезница, износ емисије, као и услове дистрибуције и наплате тих обвезница, прописују владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 6.

Обвезницама из члана 5. овог закона регулишу се обавезе према депонентима утврђене у смислу члана 4. тог закона – конверзијом депозита депонената у обвезнице.

Регулisaње обавеза према депонентима у смислу става 1. овог члана извршава се на начин и под условима које пропишу владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 7.

Вредност извршене конверзије депозита у обвезнице региструје се у Централном регистру – на рачуну хартија од вредности, а депоненту се о томе уручује потврда.

На основу рачуна отвореног у Централном регистру, депонент остварује права из обвезница, и то исплату у роковима из овог закона, пренос власништва, трговину и друга права.

Члан 8.

Ближе услове и начин вршења конверзије депозита депонената у обвезнице у смислу овог закона, начин њиховог књиговодственог евидентирања, као и начин регистрације обвезница у Централном регистру, прописују владе Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 9.

Промет обвезница емитованих у складу са овим законом је слободан и ослобођен пореза на промет, провизије на платни промет, пореза на капиталну добит, пореза на финансијске трансакције, као и других пореза.

Домаће правно лице и предузетник, домаће физичко лице и грађани на привременом раду у иностранству, као и страно фи-

зичко и правно лице, обвезнице из члана 5. овог закона могу куповати и продавати на финансијској берзи за девизе.

Члан 10.

Девизе остварене продајом обвезница у смислу члана 9. став 2. овог закона, домаће правно лице и предузетник и страно физичко и правно лице држе на девизном рачуну.

Девизе из става 1. овог члана, као и девизе остварене наплатом обвезница у року доспећа, страно физичко и правно лице могу слободно трансферисати у иностранство.

Члан 11.

Обвезнице из члана 5. овог закона којима су регулисане обавезе према депонентима могу се, пре рока доспећа, користити за:

- 1) куповину акција предузећа у процесу својинске трансформације, ради продаје друштвеног капитала;
- 2) куповину акција овлашћених банака;
- 3) куповину станова, стамбених објеката, пословног простора, земљишта и друге имовине у државној својини.

Ближе услове коришћења обвезница за намене из става 1. овог члана утврђују власници имовине из тог става.

Члан 12.

Власник обвезница из члана 5. овог закона може у роковима њиховог доспећа, поред плаћања из члана 11. овог закона, плаћати и порез на промет, акцизе, порез на имовину, порез на доходак грађана и порез на добит корпорација.

Члан 13.

Иницијални власник обвезница из члана 5. овог закона може те обвезнице користити пре рока доспећа, и то за плаћање трошкова лечења, за набавку лекова, за плаћање трошкова сахране и у другим случајевима – до износа стварних трошкова, под условима и до износа које пропишу републичке владе.

Иницијалним власником из става 1. овог члана сматра се депонент чији су депозити конвертовани у обвезнице у смислу члана 6. овог закона.

IV. ИЗВОРИ СРЕДСТАВА ЗА ИСПЛАТУ ОБВЕЗНИЦА

Члан 14.

Средства за исплату обвезница у смислу овог закона обезбеђују Република Србија и Република Црна Гора.

Орган надлежан за спровођење поступка ликвидације надбанком из члана 1. овог закона дужан је да сву имовину те банке која улази у ликвидациону масу, до висине обавеза те банке према депонентима, пренесе Републици Србији и Републици Црној Гори.

Члан 15.

Средства из члана 14. овог члана уплаћују се на посебан рачун отворен код Народне банке Југославије.

Ближе услове за куповину девизних средстава ради исплате обвезница из члана 5. овог закона утврђује Народна банка Југославије.

V. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О РЕГУЛИСАЊУ ОБАВЕЗА ПРЕМА ГРАЂАНИМА КОЈИ СУ ДЕВИЗНА СРЕДСТВА ПОЛОЖИЛИ КОД БАНКЕ ПРИВАТНЕ ПРИВРЕДЕ ЦРНЕ ГОРЕ ДД, ПОДГОРИЦА

Члан 16.

Девизна средства која су грађани положили у периоду од 15. октобра 1988. године до 18. марта 1995. године код Банке приватне привреде Црне Горе д.д., Подгорица (у даљем тексту: Банка приватне привреде) на основу уговора о орочавању девизних средстава на девизну штедњу (у даљем тексту: девизна средства) представљају, у смислу овог закона, јавни дуг Савезне Републике Југославије.

Члан 17.

Јавни дуг из члана 16. овог закона обухвата неисплаћена девизна средства умањена за износ обрачунатих уговорених камата и за износ извршених исплата до дана ступања на снагу тог закона.

На јавни дуг из става 1. овог члана не обрачунава се камата из члана 3. Закона.

Члан 18.

Обавеза Савезне Републике Југославије по основу јавног дуга из члана 16. овог закона постаје, даном ступања на снагу тог закона, обавеза, односно дуг Републике Србије и Републике Црне Горе – сразмерно висини девизних средстава грађана чије је пребивалиште на територији тих република.

Висина дуга из става 1. овог члана утврђује се на начин и под условима које прописује влада Републике Србије и Републике Црне Горе.

Члан 19.

Обавезе према грађанима који су девизна средства положили код Банке приватне привреде извршавају се према динамици и на начин који су утврђени одредбама чл. од 4. до 13. овог закона.

Члан 20.

Средства за исплату обвезница грађанима који су девизна средства положили код Банке приватне привреде обезбеђују Република Србија и Република Црна Гора.

Орган надлежан за спровођење поступка стечаја над предузећем „Југоскандик“ ДД, Београд, у стечају, преко кога су грађани полагали девизна средства код Банке приватне привреде, дужан је да сву имовину тог предузећа из стечајне масе – до висине обавеза према грађанима у смислу члана 17. овог закона – пренесе Републици Србији и Републици Црној Гори.

Средства из ст. 1. и 2. овог члана уплаћују се на посебан рачун отворен код Народне банке Југославије.

Ближе услове за куповину девизних средстава ради исплате обвезница грађанима из става 1. овог члана утврђује Народна банка Југославије.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 21.

Новчаном казном од 90.000 до 450.000 динара казниће се за привредни преступ домаће правно или страном правно лице ако девизе остварене продајом обвезница у смислу члана 9. став 2. овог закона не држи на девизном рачуну (члан 10. став 1).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице у домаћем правном, односно страном правном лицу – новчаном казном од 3.000 до 15.000 динара.

Члан 22.

Новчаном казном од 900 до 9.000 динара казниће се за прекршај предузетник за радње из члана 21. став 1. овог закона.

За радње из става 1. овог члана може се, уз новчану казну, изрећи и заштитна мера забране вршења самосталне делатности, у трајању од три месеца до једне године.

Члан 23.

Новчаном казном од 900 до 21.000 динара казниће се за прекршај страном физичко лице ако девизе остварене продајом обвезница у смислу члана 9. став 2. овог закона не држи на девизном рачуну (члан 10. став 1).

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24.

Република Србија и Република Црна Гора обезбедиће посебна средства за банке које преузимају послове у вези са измирењем обавеза према депонентима у смислу овог закона.

Члан 25.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ“.

412.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕДУЗЕЋИМА

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о предузећима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 2. јула 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 150
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др Војислав Коштуница, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕДУЗЕЋИМА

Члан 1.

У Закону о предузећима („Службени лист СРЈ“, бр. 29/96, 29/97, 59/98, 74/99 и 9/2001) члан 18. мења се и гласи:

„(1) Предузеће може да обавља делатност у простору који испуњава услове у погледу техничке опремљености, заштите на раду и заштите и унапређивања животне средине, као и друге прописане услове.

(2) Испуњеност услова из става 1. овог члана утврђује надлежни орган у поступку редовног инспекцијског надзора.

(3) Предузеће може да отпочне да обавља делатност која се односи на производњу, промет, дистрибуцију, прераду и ускладиштење материја опасних и штетних по здравље људи и животну средину, ако надлежни орган донесе решење о испуњености услова из става 1. овог члана.“

Члан 2.

У члану 59. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„(2) У случају из става 1. овог члана кад предузеће послује већинским друштвеним или државним капиталом, за учешће поверилаца у управљању предузећем потребно је претходно прибавити сагласност владе републике чланице.“

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 3.

После члана 83. одсек 15.3. Савет запослених и чл. 84. и 85. бришу се.

Члан 4.

Члан 96. мења се и гласи:

„(1) Предузеће се уписује у регистар који води надлежни суд, по поступку и на начин који су прописани савезним законом.

(2) Предузетник и физичко лице који обављају делатност ради стицања добити уписују се у регистар одређен законом којим се уређује њихов правни положај.“

Члан 5.

У члану 192. став 2. мења се и гласи:

„(2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, ако се у поступку приватизације, односно поступку промене власништва друштвеног капитала акције стичу или су стечене без накнаде, односно под повлашћеним условима или са попустом у складу са законом, новчани улог појединог акционара може бити и мањи.“

Члан 6.

У члану 211. став 4. мења се и гласи:

„(4) Оснивачка скупштина сазива се огласом који се објављује на исти начин као и јавни позив (проспект), и то најмање осам дана пре дана одржавања.“

Члан 7.

У члану 228. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„(2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, право прече куповине не може се установити у односу на акције стечене под

повлашћеним условима, бесплатне акције, односно акције са попустом, у складу са законом.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 8.

У члану 250. став 3. мења се и гласи:

„(3) Сазивање скупштине објављује се најмање осам дана пре одржавања, на начин одређен статутом.”.

Члан 9.

У члану 256. став 5. речи: „трочетвртинском већином” замењују се речима: „двотрећинском већином”.

Члан 10.

У члану 287. став 2. на крају тачка се замењује зарезом и додају речи: „осим у поступку приватизације.”.

Члан 11.

У члану 333. став 3. мења се и гласи:

„(3) Друштво с ограниченом одговорношћу може имати највише 30 чланова.”.

Члан 12.

У члану 336. став 3. мења се и гласи:

„(3) Изузетно од одредбе става 2. овог члана, ако се у поступку приватизације, односно поступку промене власништва друштвеног капитала удели стичу или су стечени без накнаде, односно под повлашћеним условима или са попустом, у складу са законом, новчани улог појединог члана може бити и мањи.”.

Члан 13.

После члана 398. додаје се нови члан 398а, који гласи:

„Члан 398а.

(1) Предузеће које послује већинским друштвеним капиталом не може, без претходне сагласности агенције републике чланице надлежне за послове приватизације доносити одлуке о: смањењу или повећању капитала; реорганизацији или реструктурирању; инвестиционом улагању; продаји дела имовине; оптерећавању имовине; залагањем ствари или успостављањем хипотеке; дугорочном закупу; поравнању са повериоцима; узимању или одобравању кредита или издавању гаранција, ван тока редовног пословања.

(2) Одлуке донете супротно одредби става 1. овог члана поништиће агенција републике чланице надлежна за послове приватизације.”.

Члан 14.

После члана 399. одсек 4. Посебне одредбе о управљању предузећем у поступку промене власништва капитала и члан 400. бришу се и додаје се одељак IIIа. и чл. 400а. до 400 в, који гласе:

„IIIа. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О УПРАВЉАЊУ ПРЕДУЗЕЋЕМ У ПОСТУПКУ ПРИВАТИЗАЦИЈЕ

Члан 400а.

(1) У предузећу које послује друштвеним или државним капиталом влада републике чланице именује представнике друштвеног или државног капитала у скупштини и управном одбору од лица из предузећа или изван предузећа, кад орган надлежан за спровођење поступка приватизације утврди да је орган предузећа донео одлуку којом се спречава или отежава спровођење поступка приватизације, као и кад овај орган пропусти да донесе одлуку, закључи уговор или предузме друге мере у поступку приватизације.

(2) Одлука којом се спречава или отежава поступак приватизације ништава је.

(3) У предузећу које послује друштвеним капиталом, друштвени капитал исказује се у акцијама или уделима одређене номиналне вредности који немају статус сопствених акција, односно удела, у смислу овог закона.

Члан 400б.

(1) Купац друштвеног, односно државног капитала или имовине стиче право својине над тим капиталом или имовином исплатом продајне цене. Исплатом продајне цене сматра се и уплата продајне цене на девизни рачун са посебном наменом. Изузетно, када се продајна цена плаћа у ратама, купац стиче право својине над капиталом уплатом у висини од 45% од продајне цене.

(2) Купцу капитала или имовине из става 1. овог члана издаје се потврда о акцијама или уделима, у складу са савезним законом, која се може заменити за акције или уделе.

(3) Одредба става 1. овог члана не односи се на уговоре о куповини акција или удела друштвеног, односно државног капитала закључене до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 400в.

(1) Зависно предузеће може, ради спровођења поступка приватизације, да донесе одлуку о иступању из холдинга, односно матичног предузећа у случајевима организовања преносом капитала без накнаде, поделе имовине, стицања капитала у другом предузећу, инвестирања капитала у нова предузећа, као и у другим случајевима.

(2) Право на иступање из холдинга, односно матичног предузећа не може се статутом искључити, односно ограничити,

(3) У случају из става 1. овог члана холдинг, односно матично предузеће обавезно је да, без накнаде, пренесе на зависно друштво акције или уделе које поседује у њему, односно акције или уделе које поседује по основу дела друштвеног, односно државног капитала.

(4) Зависно предузеће које иступи из холдинга, односно матичног предузећа одговара неограничено солидарно са холдингом, односно матичним предузећем за обавезе зависног предузећа настале до дана иступања.”.

Члан 15.

Члан 414. брише се и додају се нови чл. 414а. и 414б, који гласе:

„Члан 414а.

(1) Предузеће које стекне више од 90% акција или удела зависног предузећа (матично предузеће) одговара неограничено солидарно за обавезе зависног предузећа, ако зависно предузеће донесе одлуку о односу непосредног управљања (зависно предузеће под непосредним управљањем).

(2) Скупштина матичног предузећа одлучује о односу непосредног управљања трочетвртинском већином присутних, ако статутом није предвиђено да се те одлуке доносе другом већином.

(3) Однос непосредног управљања могуће је успоставити само са матичним предузећем чије је регистровано седиште на територији Савезне Републике Југославије.

(4) Однос непосредног управљања уписује се у регистар и објављује у гласилу берзе, ако се ради о предузећу чије се акције котирају на берзи.

Члан 414б.

(1) Однос непосредног управљања престаје:

1) одлуком матичног друштва;

2) кад матично предузеће више не поседује акције или уделе који чине више од 90% основног капитала зависног предузећа;

3) ликвидацијом матичног предузећа.

(2) О промени из става 1. овог члана матично предузеће обавештава зависно предузеће и пријављује ради уписа у регистар.

(3) Потраживања према матичном предузећу која су настала из односа непосредног управљања застаревају у року од пет година од дана уписа промене у регистар.”.

Члан 16.

Члан 416. мења се и гласи:

„(1) Повериоци зависног предузећа под непосредним управљањем, чија су недоспела потраживања настала пре уписа односа непосредног управљања у регистар, могу у року од 90 дана од дана уписа захтевати од матичног предузећа обезбеђење до висине својих потраживања.

(2) Матично друштво има право да одбије захтеве поверилаца зависног предузећа под непосредним управљањем ако зависно предузеће има право да оспори правни основ потраживања или истакне приговор компензације.”.

Члан 17.

У члану 417. став 4. речи: „одредбе члана 414.” замењују се речима: „одредбе чл. 414а. и 414б.”.

Члан 18.

После члана 417. пододсек 6.2. Солидарна одговорност за обавезе и члан 418. бришу се.

Члан 19.

После члана 421. додаје се нови члан 421а, који гласи:

„Члан 421а.

(1) Одлуке о статусним променама и променама облика предузећа које послуже већинским друштвеним капиталом не могу се доносити без претходне сагласности владе републике чланице.

(2) Одлуке донете супротно одредби става 1. овог члана ништавене су.”

Члан 20.

У члану 437. после става 1. додаје се став 2, који гласи:

„(2) Ко у предузећу са већинским друштвеним капиталом, без претходне сагласности владе републике чланице, учествује у доношењу одлуке о: смањењу или повећању капитала; реорганизацији или реструктурирању; инвестиционом улагању; продаји дела имовине; оптерећивању имовине залагањем ствари или успостављањем хипотеке; дугорочном закупу; поравнању са повериоцима; узимању или одобравању кредита или издавању гаранција, ван тока редовног пословања, са намером прибављања користи себи или другом, казниће се за кривично дело затвором од три месеца до пет година.”

Члан 21.

У члану 439. став 1. после тачке 14. додаје се тачка 15, која гласи:

„15) ако у предузећу са већинским друштвеним капиталом доноси одлуке о смањењу или повећању капитала, реорганизацији или реструктурирању, инвестиционом улагању, продаји дела имовине, оптерећивању имовине залагањем ствари или успостављањем хипотеке, дугорочном закупу, поравнању са повериоцима, узимању или одобравању кредита или издавању гаранције ван тока редовног пословања, као и одлуке о статусним променама и променама облика предузећа, без претходне сагласности владе републике чланице (члан 398а. и члан 421а).”

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

413.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА

Проглашава се Закон о изменама и допунама Царинског закона, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 1. јула 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 198
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др Војислав Коштуница, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА

Члан 1.

У Царинском закону („Службени лист СРЈ”, бр. 45/92, 16/93, 50/93, 28/96, 29/97, 59/98 и 23/2001), у члану 22. став 2. брише се.

Члан 2.

У члану 26. став 1. тачка 1. мења се и гласи:

„1) предузећа и други облици организовања за обављање делатности ради стицања добити са страним улогом, на увоз опреме, осим путничких моторних возила и аутомата за забаву и игру на срећу, под условима прописаним Законом о страним улагањима.

Право на ослобођење од плаћања царине по овој тачки може се остварити на основу спецификације опреме по тар. бројевима и тар. ознакама Царинске тарифе, коју оверава Савезно министарство за економске односе са иностранством, по решењу, издавом од стране регистарског суда односно другог органа о извршеној регистрацији страних улагања;”

Члан 3.

У члану 27. став 2. речи: „из члана 22. став 1. тач. 2. и 4, члана 23. став 1, члана 24. став 3, члана 25. тач. 3. и 4.” замењују се речима: „из члана 22. тач. 2, 3. и 4, члана 23. став 1, члана 24. став 3, члана 25. став 1. тач. 3. и 4.”

У ставу 3. речи: „из члана 22. став 1. тач. 2. и 4, члана 23. став 1, члана 24. став 3, члана 25. тач. 3. и 4.”, замењују се речима: „из члана 22. тач. 2, 3. и 4, члана 23. став 1, члана 24. став 3, члана 25. став 1. тач. 3. и 4.”

Члан 4.

Члан 47. мења се и гласи:

„(1) Јединствена царинска стопа од 10% примениће се на робу намењену за коришћење у сопственом домаћинству, коју физичка лица уносе или примају из иностранства, осим те робе која је ослобођена плаћања царине по одредбама овог закона.

(2) Влада прописује вредност робе из става 1. овог члана.”

Члан 5.

У члану 90. став 1. зарез и речи: „по завршеном прегледу превозних средстава и робе,” бришу се.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„(2) Ако се у превозном средству налази роба чији је увоз регулисан посебним прописима, или ако постоји основана сумња да се у превозном средству налази роба чији је увоз забрањен, улазна царинарница ће извршити преглед превозног средства и робе. По завршеном прегледу превозног средства и робе, царинарница упућује робу под царинским надзором означеној царинарници (пријемна царинарница), а са робом чији је увоз забрањен поступиће по одредбама чл. 101. и 102. овог закона.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 6.

У члану 103. став 5. мења се и гласи:

„(5) Трошкови изласка царинског радника ради смештаја робе под царински надзор у царинска смештишта, констигнациона складишта и друге просторије и просторе ван места у коме је седиште царинарнице или њене организационе јединице и трошкови спровођења царинске робе, као мере царинског надзора, наплаћују се од подносиоца захтева за смештај робе под царински надзор, односно подносиоца захтева за упућивање или провоз робе, по тарифи коју прописује Влада.”

Члан 7.

У члану 104. став 1. мења се и гласи:

„(1) Железничко-царински магацин, царинско складиште, царинско смештиште, констигнационо складиште и централно складиште могу се отварати у месту у коме је седиште царинарнице или њене организационе јединице, као и у другим местима ван седишта царинарнице или њене организационе јединице, ако су испуњени прописани услови за спровођење мера царинског надзора.”

Члан 8.

У члану 120. став 2. мења се и гласи:

„(2) Директор Савезне управе царина може прописати, с обзиром на техничке и друге услове, у којим случајевима граничне царинарнице или њихове организационе јединице неће царинити робу која се увози, односно одредити царинарнице или њихове организационе јединице које ће царинити одређену робу.”

Члан 9.

У члану 185. став 1. речи: „45.000 до 450.000 нових динара” замењују се речима: „300.000 до 3.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „3.000 до 30.000 нових динара” замењују се речима: „20.000 до 200.000 динара”.

Члан 10.

У члану 188. став 2. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.000 до 63.000 динара”.

Члан 11.

У члану 189. став 2. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.000 до 63.000 динара”.

У ставу 3. речи: „9.000 до 90.000 нових динара” замењују се речима: „63.000 до 630.000 динара”.

Члан 12.

У члану 190. став 2. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.000 до 63.000 динара”.

У ставу 3. речи: „9.000 до 90.000 нових динара” замењују се речима: „63.000 до 630.000 динара”.

Члан 13.

У члану 191. став 1. речи: „15.000 до 150.000 нових динара” замењују се речима: „105.000 до 1.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.000 до 63.000 динара”.

Члан 14.

У члану 192. став 1. речи: „15.000 до 90.000 нових динара” замењују се речима: „105.000 до 630.000 динара”.

У ставу 2. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 21.000 динара”.

Члан 15.

У члану 193. став 1. речи: „9.000 до 54.000 нових динара” замењују се речима: „63.000 до 500.000 динара”.

У ставу 2. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 21.000 динара”.

Члан 16.

У члану 194. ст. 2. и 3. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 21.000 динара”.

Члан 17.

У члану 195. став 2. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 21.000 динара”.

Члан 18.

У члану 196. став 2. речи: „1.800 нових динара” замењују се речима: „50.000 динара”, а речи: „300 нових динара” – речима: „9.000 динара”.

Члан 19.

У члану 197. став 1. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 21.000 динара”.

Члан 20.

У члану 198. став 2. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 21.000 динара”.

У ставу 3. речи: „225 до 2.250 нових динара” замењују се речима: „1.500 до 10.500 динара”.

Члан 21.

У члану 209. став 2. после речи: „државним органима и организацијама”, додају се речи: „који се финансирају из савезног буџета”.

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

414.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ДОНАЦИЈАМА И ХУМАНИТАРНОЈ ПОМОЋИ**

Проглашава се Закон о допуни Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, који је донела Савезна скупштина на седници Већа грађана од 20. јуна 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР. бр. 196
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

ЗАКОН**О ДОПУНИ ЗАКОНА О ДОНАЦИЈАМА И ХУМАНИТАРНОЈ ПОМОЋИ**

Члан 1.

У Закону о донацијама и хуманитарној помоћи („Службени лист СРЈ”, бр. 53/2001) у члану 2. после речи: „у роби”, додају се речи: „осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

415.

На основу члана 92. став 4. Пословника Савезне владе („Службени лист СРЈ”, бр. 67/94 и 16/96), Савезна влада доноси

РЕШЕЊЕ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ ЗА ОТВАРАЊЕ КОНЗУЛАТА СЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА У САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ, СА СЕДИШТЕМ У ПОДГОРИЦИ**

1. Даје се сагласност за отварање Конзулата Сједињених Америчких Држава у Савезној Републици Југославији, са седиштем у Подгорици са конзуларним подручјем које обухвата територију Републике Црне Горе, уз задржавање права реципроцитета за Савезну Републику Југославију.

2. Савезно министарство за иностране послове обавестиће дипломатским путем Министарство иностраних послова Сједињених Америчких Држава о сагласности Савезне владе да се отвори Конзулат Сједињених Америчких Држава у Савезној Републици Југославији, са седиштем у Подгорици.

Савезна влада

Е. п. бр. 125
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Драгиша Пешић, с. р.

САДРЖАЈ:

	Страна
405. Закон о регулисању односа између Савезне Републике Југославије и правних лица и банака са територије Савезне Републике Југославије које су првобитни дужници или гаранти према повериоцима Париског и Лондонског клуба _____	1
406. Закон о изменама и допунама Закона о банкама и другим финансијским организацијама _____	2
407. Закон о задужењу Савезне Републике Југославије код Међународног удружења за развој _____	4
408. Закон о задужењу Савезне Републике Југославије код Европске инвестиционе банке за Пројекат обнове железница _____	5
409. Закон о задужењу Савезне Републике Југославије код Међународног удружења за развој ради финансијске подршке развоју школства Републике Србије _____	5
410. Закон о регулисању јавног дуга Савезне Републике Југославије по основу девизне штедње грађана _____	6
411. Закон о регулисању јавног дуга Савезне Републике Југославије по уговорима о девизним депозитима грађана ороченим код Дафимент банке АД, Београд, у ликвидацији по девизним средствима грађана положеним код Банке приватне привреде Црне Горе ДД, Подгорица _____	9
412. Закон о изменама и допунама Закона о предузећима _____	11
413. Закон о изменама и допунама Царинског закона _____	13
414. Закон о допуни Закона о донацијама и хуманитарној помоћи _____	14
415. Решење о давању сагласности за отварање Конзулата Сједињених Америчких Држава у Савезној Републици Југославији са седиштем у Подгорици _____	15